

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1973-1974.

14 JANUARI 1974

WETSONTWERP

houdende wijziging van het koninklijk besluit van 30 september 1937 tot oprichting van een Nationaal Instituut voor Landbouwkrediet.

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

De belangrijke ontwikkeling der activiteiten van het Nationaal Instituut voor Landbouwkrediet, welke het gevolg was van de oprichting van het Landbouwinvesteringsfonds door de wet van 15 februari 1961 en samenviel met de hausses waargenomen op de kapitaalmarkt, heeft dit Instituut in moeilijke rentabiliteitsvoorwaarden geplaatst.

Artikel 6 van het koninklijk besluit van 30 september 1937 houdende oprichting van het Nationaal Instituut voor Landbouwkrediet, ontzegde aan deze instelling het recht deposito's in te zamelen; om zich de middelen te verschaffen die hem toelieten zijn zending uit te oefenen, had het Instituut bijgevolg praktisch geen andere mogelijkheid dan kasbons en obligaties uit te geven, waarvan de hoge rentevoeten steeds zwaarder drukten op zijn resultaten.

Het koninklijk besluit van 30 september 1937 had weliswaar in zijn artikel 17 de vestiging voorzien van een Fonds van eerste oprichting, voor het grootste gedeelte om de kostprijs van de geldmiddelen van het Instituut te milderen.

Het aandeel van de Staat in dit Fonds, oorspronkelijk vastgesteld op 15 miljoen, werd herhaaldelijk verhoogd om op heden 450 miljoen te bereiken; gelet op de belangrijkheid van de uitbreiding van de instelling, is het proportioneel verschil tussen zijn totale verbintenissen en het bedrag van het Fonds van eerste oprichting steeds groter geworden, met als gevolg dat de bemiddelende rol van dit Fonds spoedig onvoldoende is geworden.

Ten einde het probleem van de rentabiliteit op te lossen dat zich elk jaar steeds scherper stelde, heeft een wet van 14 mei 1965 het N. I. L. K. gemachtigd deposito's onder gelijk welke vorm in te zamelen; door aan het Instituut — dank zij deze wet — de mogelijkheid te verschaffen over minder dure geldmiddelen te beschikken, legde de wetgever de grondslagen van een fundamentele oplossing op lange termijn.

Chambre des Représentants

SESSION 1973-1974.

14 JANVIER 1974

PROJET DE LOI

modifiant l'arrêté royal du 30 septembre 1937, relatif à la création de l'Institut national de Crédit agricole.

EXPOSE DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

L'important développement des activités de l'Institut national de Crédit agricole, consécutif à l'institution du Fonds d'Investissement Agricole par la loi du 15 février 1961, coïncidant avec les hausses enregistrées sur le marché des capitaux, a placé cet Institut dans des conditions de rentabilité difficiles.

L'article 6 de l'arrêté royal du 30 septembre 1937 créant l'Institut national de Crédit agricole, interdisait à cet organisme de recueillir des dépôts; pour se procurer les ressources lui permettant d'exercer sa mission, celui-ci n'avait dès lors quasi d'autres moyens que d'émettre des bons de caisse et obligations, dont les taux élevés pesaient de plus en plus lourdement sur ses résultats.

L'arrêté royal du 30 septembre 1937 avait bien prévu en son article 17 la constitution d'un Fonds de premier établissement, alimenté pour sa plus grande partie par l'Etat et destiné à modérer le coût des ressources de l'Institut.

La part de l'Etat dans ce Fonds, fixée à l'origine à 15 millions, a été relevée à plusieurs reprises pour atteindre aujourd'hui 450 millions; vu l'importance du développement de l'organisme, l'écart proportionnel entre ses engagements totaux et le montant du Fonds de premier établissement n'a cessé de grandir, avec cette conséquence que le rôle modérateur de ce Fonds est rapidement devenu insuffisant.

Dans le but de résoudre le problème de la rentabilité qui se posait chaque année d'une manière plus aiguë, une loi du 14 mai 1965 a autorisé l'I. N. C. A. à recueillir des dépôts sous quelque forme que ce soit; en procurant à l'Institut, grâce à cette loi, la possibilité de disposer de moyens moins coûteux, le législateur jetait les bases d'une solution fondamentale à long terme.

Toch kon men niet verwachten dat deze wet dadelijk het probleem zou oplossen; inderdaad, het Instituut moest voor- eerst, zonder te beschikken over personeel dat tot deze taak was opgeleid, een volledig nieuwe organisatie tot stand brengen en geleidelijk in een markt binnendringen die door hem helemaal niet bezocht was en die door anderen reeds intensief was bewerkt.

Het dienstjaar 1965 en de volgende dienstjaren werden afgesloten met verlies; het jaar 1972 heeft een bonus geboekt en de gevolgen van de maatregelen getroffen met het oog op het herstel van de rentabiliteit, laten voorzien dat eveneens in de toekomst de jaarlijkse resultaten een positief saldo zullen vertonen.

Bij toepassing van artikel 3, alinea's 1 en 3, van het koninklijk besluit van 30 september 1937, heeft de Staat aan het Instituut, voor elk der jaren 1965 en volgende en bij wijze van voorschotten terugvorderbaar op de gebeurlijke toekomstige winsten, stortingen gedaan gelijk aan de bedragen van de geboekte verliezen; rekening gehouden met een terugbetaling door het Instituut op deze voorschotten gedaan dank zij het gunstig resultaat van 1972, bedraagt het saldo van de bedragen gestort door de Staat 150 miljoen.

Indien, zoals hiervoor gezegd, de evolutie van de toestand laat verhopen dat het Instituut voortaan zonder verlies zal kunnen werken, is het vanzelfsprekend dat de terugbetaling van deze som van 150 miljoen zwaar zal wegen op de toekomst van de instelling.

Dit ontwerp heeft tot doel het aandeel van de Staat in het Fonds van eerste oprichting van het Nationaal Instituut voor Landbouwkrediet van 450 op 600 miljoen te brengen.

Deze verhoging zal toelaten, zonder enige nieuwe uitbetaling ten laste van de Schatkist, de schuld van 150 miljoen van het Instituut te consolideren en aldus zijn toestand definitief te saneren.

De Vice-Eerste Minister en Minister van Financiën,

W. DE CLERCQ.

De Minister van Landbouw,

A. LAVENS.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 24^e oktober 1973 door de Vice-Eerste Minister en Minister van Financiën verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van wet « houdende wijziging van het koninklijk besluit van 30 september 1937 tot oprichting van een Nationaal Instituut voor Landbouwkrediet », heeft de 31^e oktober 1973 het volgend advies gegeven :

Aangezien artikel 17, eerste lid, van het koninklijk besluit van 30 september 1937 gewijzigd is bij de wetten van 4 april 1963 en van 14 april 1965, leze men het enig artikel als volgt :

« Enig artikel.

In artikel 17, eerste lid, van het koninklijk besluit van 30 september 1937 tot oprichting van een Nationaal Instituut voor Landbouwkrediet, gewijzigd bij de wetten van 4 april 1963 en van 14 april 1965, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- 1° de woorden « vierhonderd vijftien miljoen frank » worden vervangen door de woorden « zeshonderd vijftien miljoen frank »;
- 2° de woorden « vierhonderd vijftig miljoen frank » worden vervangen door de woorden « zeshonderd miljoen frank ».

Mais on ne pouvait espérer que cette loi éliminerait d'emblée le problème; l'Institut devait, en effet, d'abord mettre sur pied, sans disposer de personnel formé à cette tâche, une organisation toute nouvelle et s'assurer une pénétration progressive dans un marché entièrement inexploré par lui et déjà fort couru par d'autres.

L'exercice 1965 et les exercices suivants se terminèrent en perte; l'année 1972 a enregistré un boni et les conséquences des mesures prises en vue du rétablissement de la rentabilité permettent de prévoir que dans l'avenir également les résultats annuels présenteront un solde positif.

En application de l'article 3, alinéas 1 et 3, de l'arrêté royal du 30 septembre 1937, l'Etat a effectué à l'Institut, pour chacune des années 1965 et suivantes et à titre d'avances récupérables sur les bénéfices futurs éventuels, des versements égaux aux montants des pertes enregistrées; compte tenu d'un remboursement effectué par l'Institut sur ces avances grâce au résultat bénéficiaire de 1972, le solde des montants versés par l'Etat s'élève à 150 millions.

Si, comme dit plus haut, l'évolution de la situation laisse espérer que l'Institut pourra désormais travailler sans perte, il est évident que le remboursement de cette somme de 150 millions pèsera lourdement sur l'avenir de l'organisme.

Le présent projet a pour objet de porter la part de l'Etat dans le Fonds de premier établissement de l'Institut national de Crédit agricole de 450 à 600 millions.

Cette augmentation permettra, sans aucun décaissement nouveau à charge du Trésor, de consolider la dette de 150 millions de l'Institut et d'assainir ainsi définitivement sa situation.

Le Vice-Premier Ministre et Ministre des Finances,

W. DE CLERCQ.

Le Ministre de l'Agriculture,

A. LAVENS.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Vice-Premier Ministre et Ministre des Finances, le 24 octobre 1973, d'une demande d'avis, sur un projet de loi « modifiant l'arrêté royal du 30 septembre 1937, relatif à la création de l'Institut National de Crédit Agricole », a donné le 31 octobre 1973 l'avis suivant :

L'article 17, alinéa 1er, de l'arrêté royal du 30 septembre 1937 ayant été modifié par les lois du 4 avril 1963 et du 14 avril 1965, il convient de rédiger l'article unique de la façon suivante :

« Article unique.

A l'article 17, alinéa 1er, de l'arrêté royal du 30 septembre 1937 relatif à la création de l'Institut national de crédit agricole, modifié par les lois du 4 avril 1963 et du 14 avril 1965, sont apportées les modifications suivantes :

- 1° les mots « quatre cent soixante-cinq millions de francs » sont remplacés par les mots « six cent quinze millions de francs »;
- 2° les mots « quatre cent cinquante millions de francs » sont remplacés par les mots « six cent millions de francs ».

De kamer was samengesteld uit :

De Heren : G. Van Bunnan, kamervoorzitter,
F. Remion en H. Rousseau, staatsraden,
P. De Visscher en G. Aronstein, bijzitters van de afde-
ling wetgeving,
Mevrouw : J. Truyens, griffier.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de heer G. Van Bunnan.

Het verslag werd uitgebracht door de heer G. Picquet, eerste audi-
teur.

De Griffier,
J. TRUYENS.

De Voorzitter,
G. VAN BUNNEN.

WETSONTWERP

BOUDEWIJN,

Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, ONZE GROET.

Gelet op het advies van de Raad van State;

Op de voordracht van Onze Vice-Eerste Minister en
Minister van Financiën en Onze Minister van Landbouw,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze Vice-Eerste Minister en Minister van Financiën en
Onze Minister van Landbouw zijn gelast in Onze Naam
bij de wetgevende Kamers het ontwerp van wet in te dienen
waarvan de tekst volgt :

Enig artikel.

In artikel 17, eerste lid, van het koninklijk besluit van
30 september 1937 tot oprichting van een Nationaal Insti-
tuut voor Landbouwkrediet, gewijzigd bij de wetten van
4 april 1963 en van 14 april 1965, worden de volgende
wijzigingen aangebracht :

1° de woorden « vierhonderd vijftien miljoen frank »
worden vervangen door de woorden « zeshonderd vijftien
miljoen frank »;

2° de woorden « vierhonderd vijftig miljoen frank »
worden vervangen door de woorden « zeshonderd miljoen
frank ».

Gegeven te Brussel, 7 januari 1974.

BOUDEWIJN.

VAN KONINGSWEGE :

De Vice-Eerste Minister en Minister van Financiën,

W. DE CLERCQ.

De Minister van Landbouw,

A. LAVENS.

La chambre était composée de :

Messieurs : G. Van Bunnan, président de chambre,
F. Remion et H. Rousseau, conseillers d'Etat,
P. De Visscher et G. Aronstein, assesseurs de la section
de législation,
Madame : J. Trouyens, greffier.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise
a été vérifiée sous le contrôle de M. G. Van Bunnan.

Le rapport a été présenté par M. G. Picquet, premier auditeur.

Le Greffier,
J. TRUYENS.

Le Président,
G. VAN BUNNEN.

PROJET DE LOI

BAUDOUIN,

Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, SALUT.

Vu l'avis du Conseil d'Etat;

Sur la proposition de Notre Vice-Premier Ministre et
Ministre des Finances et de Notre Ministre de l'Agriculture,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre Vice-Premier Ministre et Ministre des Finances et
Notre Ministre de l'Agriculture sont chargés de présenter
en Notre Nom auprès des Chambres législatives le projet
de loi dont la teneur suit :

Article unique.

A l'article 17, alinéa 1er, de l'arrêté royal du 30 septembre
1937 relatif à la création de l'Institut National de crédit
agricole, modifié par les lois du 4 avril 1963 et du 14 avril
1965, sont apportées les modifications suivantes :

1° les mots « quatre cent soixante-cinq millions de
francs » sont remplacés par les mots « six cent quinze
millions de francs »;

2° les mots « quatre cent cinquante millions de francs »
sont remplacés par les mots « six cent millions de francs ».

Donné à Bruxelles, le 7 janvier 1974.

BAUDOUIN.

PAR LE ROI :

Le Vice-Premier Ministre et Ministre des Finances,

W. DE CLERCQ.

Le Ministre de l'Agriculture,

A. LAVENS.